

prima instanță: I. Druță
instanța de recurs: I. Secrieru, M. Anton, A. Gavrilița
instanța de revizuire: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

2rc-782/17

DECIZIE

15 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Avînt”
în cauza civilă la cererea depusă de Societatea pe Acțiuni „Avînt”, persoane
interesate Angela Panasiuc, Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău și Stepan
Todirașcu cu privire la constatarea faptului care are valoare juridică
împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 8 august 2017, prin care a
fost respinsă cererea SA „Avînt” cu privire la amânarea examinării cererii de
revizuire și împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 8 august 2017, prin
care a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire declarată de
SA „Avînt”

constată:

La 28 aprilie 2006, SA „Avînt” a depus cerere cu privire la constatarea
faptului care are valoare juridică.

În motivarea cererii a invocat că la 21 aprilie 1993, la Camera Înregistrării
de Stat a fost înregistrat statutul Societății pentru construcția drumurilor de tip
închis „Avînt” SA, societate care a fost creată în baza întreprinderii de arendă
„Colana intergospodărească mecanizată mobilă nr. 1 a Trustului „Agrodorstroi” și
reorganizată în societate pe acțiuni cu acceptarea tuturor drepturilor de proprietate
și a obligațiilor fostei întreprinderi cu adresa juridică mun. XXXXX
str. XXXXX, iar ulterior, prin scrisoarea nr. 1125 din 16 decembrie 2014 a
Direcției generală arhitectură și urbanism – întreprinderii i s-a atribuit adresa nou-
bd. XXXXX mun. XXXXX.

Menționează că conform Hotărârii Comitetului executiv al Consiliului
Deputaților or. Chișinău nr. 163 din 19 mai 1996, Trustului „Agroindstroi” i-a fost
repartizat un sector de teren cu suprafața de 0,95 ha pentru construcția bazei de
producere.

Relevă că, conform actului de inventariere la situația din 2 ianuarie 1993, în capitalul social al societății au fost incluse clădiri și construcții în sumă de 1599,6 lei și 411 lei, actul fiind coordonat cu Departamentul Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, care prin permisul nr. 621 din 16 martie 1993 a autorizat înregistrarea SA „Avînt”, iar ulterior la 28 iunie 1993 au fost aprobate modificările la capitalul social al societății, care constituie 12 849 lei și conform adevărului din 5 iulie 1993, eliberată de Ministerul Relațiilor Economice, societatea a fost înregistrată în Registrul de Stat, inclusiv și ca participant la relațiile economice.

Subliniază că conform datelor dosarului cadastral din 18 ianuarie 2005, nr. BO85251 și certificatelor nr. 01/21-463, eliberate de Oficiul Cadastral teritorial la 18 ianuarie 2005, SA „Avînt” cu sediul în or. XXXXX bd. XXXXX, deține în posesie și folosință imobilul, amplasat pe o suprafață de 0,95 ha.

La fel, conform datelor Oficiului Cadastral Teritorial, imobilul nominalizat a fost construit în perioada anilor 1969-1970, însă careva acte de confirmare nu s-au păstrat și conform declarațiilor verbale ale angajaților, care au activat în acea perioadă, nici nu au existat careva acte oficiale.

Indică că pe parcursul acestei perioade SA „Avînt” a gestionat acest bun imobil, prin posesie și folosință, l-a inclus în bilanțul contabil al societății, achitând impozitele respective.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 29, 35, 279 alin. (1) lit. a), 280, 281 alin. (1) lit. h) CPC.

Solicită admiterea cererii, constatarea faptului care are valoare juridică și anume că, Societatea pe Acțiuni pentru construcția drumurilor de tip închis „Avînt” este proprietarul imobilului amplasat în mun. Chișinău bd. Dacia 65, cu suprafața de 0,95 ha.

Prin hotărârea Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 8 iunie 2006, cererea SA „Avînt” a fost admisă.

A fost constatat faptul posesiunii, folosinței și dispoziției imobilului amplasat în mun. XXXXX, bd. XXXXX, cu suprafața de 0,95 ha.

La 7 septembrie 2010, SA „Drum-96” a depus cerere de revizuire a hotărârii Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 8 iunie 2006, solicitând casarea acesteia și scoaterea de pe rol a cererii depuse de SA „Avînt” cu privire la constatarea faptului care are valoare juridică.

Prin încheierea Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 24 decembrie 2010, a fost admisă cererea de revizuire depusă de SA „Drum-96”.

A fost casată hotărârea Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 8 iunie 2006 și s-a dispus scoaterea de pe rol a cererii SA „Avînt” cu privire la constatarea faptului posesiunii, folosinței și dispoziției imobilului din mun. XXXXX bd. XXXXX, cu explicarea petiționarului că este în drept de a înainta o cerere de chemare în judecată în procedura acțiunii civile în instanța competentă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2011, a fost respinsă cererea de recurs declarată de SA „Avînt” și menținută încheierea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 24 decembrie 2010.

La 3 iunie 2013, SA „Direcția Lucrărilor Speciale de Construcție” a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2011, prin care a solicitat admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2011 și a încheierii Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 24 decembrie 2010, cu remiterea cauzei în prima instanță, pentru reexaminarea cererii de revizuire depusă de SA „Drum-96”.

La 3 septembrie 2013 și SA „Avînt” a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2011, prin care a solicitat admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2011 și a încheierii Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 24 decembrie 2010, cu remiterea cauzei în prima instanță pentru reexaminarea cererii de revizuire depusă de SA „Drum-96”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2013, au fost respinse cererile de revizuire depuse de SA „Direcția Lucrărilor Speciale de Construcție” și SA „Avînt”, ca fiind inadmisibile.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 4 decembrie 2013, au fost respinse recursurile declarate de SA „Direcția Lucrărilor Speciale de Construcție” și SA „Avînt” și menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2013.

La 14 aprilie 2014, SA „Avînt” a mai depus o cerere de revizuire împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2011, prin care a solicitat admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2011 și a încheierii Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 24 decembrie 2010, cu remiterea cauzei în prima instanță pentru reexaminarea cererii de revizuire depusă de SA „Drum-96”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 iulie 2014, a fost respinsă cererea de revizuire depusă de SA „Avînt”, ca fiind inadmisibilă.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 25 martie 2015, a fost admis recursul declarat de SA „Avînt”, casate încheierile Curții de Apel Chișinău din 10 iulie 2014, prin care a fost respinsă propunerea de recuzare a judecătorilor instanței de apel și din 15 iulie 2014, prin care a fost respinsă cererea de revizuire depusă de SA „Avînt”, cu restituirea pricinii la rejudecare în aceeași instanță.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016, a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de SA „Avînt” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2011.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 8 iunie 2016, a fost respins recursul declarat de SA „Avînt” și menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016.

La 12 iunie 2017, SA „Avînt” a mai depus o cerere de revizuire împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2011 și a încheierii Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 24 decembrie 2010, prin care a solicitat admiterea

cererii de revizuire, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2011 și a încheierii Judecătoriai Botanica mun. Chișinău din 24 decembrie 2010, cu remiterea cauzei în prima instanță pentru reexaminarea cererii de revizuire depusă de SA „Drum-96”.

În motivarea cererii de revizuire a invocat că potrivit hotărârii Judecătoriai Botanica mun. Chișinău din 8 iunie 2016, a fost recunoscut după SA „Avînt” în procedura planului dreptul de proprietate asupra imobilelor din bd. XXXXX, mun. XXXXX, iar prin încheierea Judecătoriai Botanica mun. Chișinău din 24 decembrie 2010 a fost admisă cererea de revizuire depusă de SA „Drum-96”, casată hotărârea primei instanțe și cererea a fost scoasă de pe rol, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2011 încheierea a fost menținută.

Menționează că motiv de revizuire a SA „Drum-96” a servit prezentarea de către revizuiant în xerocopie așa numitul contractul de arendă încheiat la 28 iunie 1992, care în viziunea acestora a stat la baza fondării societății, fapt confirmat prin statutul întreprinderii de arendă МПДМК-1 a Trustului „Agrodorstroi” de fondare a societății de tip închis „Avînt”.

Indică că prima instanță a admis ca probă acest înscris și și-a întemeiat soluția de admitere a cererii de revizuire doar pe baza acestor înscrisuri, iar instanța de apel a menținut, pentru aceleași motive încheierea primei instanțe.

Consideră că încheierea Judecătoriai Botanica mun. Chișinău din 24 decembrie 2010, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2011 urmează a fi supusă revizuirii deoarece în cadrul examinării inițiale a cauzei au fost admise erori judiciare neimputabile instanței sau revizuientului, datorită faptului că nu au fost cunoscute și nici nu puteau fi cunoscute anumite circumstanțe noi.

Menționează că SA „Drum-96” a invocat în susținerea dreptului său de proprietate existența contractului fără număr din 28 iunie 1992, potrivit căruia predecesorul SA „Avînt” ar fi arendaș, iar SA „Drum-96” arendator, motivând în acest fel că urmează a fi considerat proprietar.

Relevă că la 10 martie 2017, a fost emis raportul de expertiză judiciară nr. 1026 (2016), efectuat de Centrul Național de Expertize Judiciare.

Iar potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 1026 (2016) din 10 martie 2017, SA „Drum-96”, mai exact predecesorul său Trustul de arendă „Agrodorstroi” deținea toate bunurile sale în baza unui titlu de arendă și nu în calitate de proprietar, chestiune care a fost identificată de către expert.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 8 august 2017, a fost respinsă din lipsă de temei cererea depusă de SA „Avînt” cu privire la amânarea examinării cererii de revizuire declarată de SA „Avînt” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2011 și a încheierii Judecătoriai Botanica mun. Chișinău din 24 decembrie 2010.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 8 august 2017, a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire declarată de SA „Avînt” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2011 și a încheierii Judecătoriai Botanica mun. Chișinău din 24 decembrie 2010.

La 18 august 2017, SA „Avînt” a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 8 august 2017, prin care a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii recurate, cu transmiterea cauzei pentru reexaminare la Curtea de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat că la 10 martie 2017, a fost emis raportul de expertiză judiciară nr. 1026 (2016), efectuat de Centrul Național de Expertize Judiciare.

Indică că în fața expertului au fost puse mai multe întrebări ce țin de SA „Avînt”, SA „Drum-96” și apartenența bunurilor imobile din mun. XXXXX bd. XXXXX, la aceste două societăți.

Menționează că deși expertul nu a răspuns clar la unele întrebări oferite, totuși a oferit o analiză în baza unor materiale și circumstanțe necunoscute SA „Avînt” și instanței la data examinării cauzei, dar care ar fi avut o valoare determinantă pentru examinarea corectă a cauzei pentru emiterea unei soluții corecte.

Relevă că SA „Drum-96” a invocat în susținerea dreptului său de proprietate existența contractului fără număr din 28 iunie 1992, potrivit căruia predecesorul SA „Avînt” ar fi arendaș, iar SA „Drum-96” arendator, motivând în acest fel că urmează a fi considerat proprietar.

Explică că de către expert a fost indicat că între Asociația Cooperatistă de Stat pentru Proiectarea și Construcția Obiectelor în Complexul Agroindustrial „Moldagroconstrucția” numită în continuare proprietar și Trustul de arendă „Agrodorstroi” numit în continuare arendaș, a fost încheiat contractul de arendă conform căruia proprietarul transmite, iar arendașul primește în arendă patrimoniul Trustului Intergospodăresc „Agrodorstroi”.

Subliniază că întreg patrimoniul pe care îl gestiona Trustul Intergăspodăresc „Agrodorstroi” era deținut de acesta cu titlu de folosință (arendă) și nu de proprietar.

Mai notează că potrivit raportului de expertiză, expertul a constatat că în baza actului de transmitere în arendă a mijloacelor fixe, conform soldului acestora la situația din 1 iulie 1992, anexă la contractul de arendă a mijloacelor fixe, conform soldului anexă la contractul din 14 septembrie 1994, Trustul de arendă „Agrodorstroi” a primit de la ARCS „Moldagroconstrucția” pentru transmiterea ulterioară CMM nr. 1 din Chișinău, predecesorul SA „Avînt”, mijloace fixe în sumă de 6596 mii rub.

Consideră că contractul de arendă prezentat de SA „Drum-96” nu este o dovadă a titlului de proprietate a acestora asupra imobilelor respective, ci a faptului că ei acționau ca niște locatari care transmiteau bunurile respective în sublocațiune, iar adevăratul proprietar ar fi Asociația Cooperatistă de Stat pentru Proiectarea și Construcția Obiectelor în Complexul Agroindustrial „Moldagroconstrucția” (eventual succesor al acesteia).

Remarcă că SA „Drum-96” (mai exact predecesorul său Trustul de arendă „Agrodorstroi”) a primit în arendă bunurile pe care le gestiona, nu a fost deținut de

SA „Avânt” care nu a cunoscut despre existența acestuia și nici nu putea să cunoască.

Sușține că circumstanțele stabilite de expert, au fost tănuite de SA „Drum-96” care a indus în eroare instanța de judecată referitor la calitatea sa reală de locator care transmitea în sublocățiune și nu proprietar.

Mai menționează că la 7 august 2017, au fost informați de cancelaria Curții de Apel Chișinău că examinarea cererii de revizuire a fost fixată pentru data de 8 august 2017, pe când nici la sediul societății și nici în alt mod nu au fost informați despre faptul că examinarea cererii de revizuire va avea loc la această dată.

Indică că în aceeași zi, la 7 august 2017 a depus o cerere de amânare pentru acordarea posibilității de a suplimenta cererea inițială depusă cu argumente și probe suplimentare, însă în pofida solicitării sale, aceasta a fost respinsă, cererea de revizuire fiind examinată în fond și respinsă.

Obiectează că instanța de judecată a aplicat eronat normele de drept material la examinarea cauzei și că a încălcat dreptul revizuentului la un proces echitabil prin neînștiințarea despre examinarea cauzei sale.

La 1 noiembrie 2017, SA „Avânt” a depus cerere de recurs suplimentară, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 8 august 2017 prin care a fost respinsă cererea de amânare depusă de SA „Avânt”, casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 8 august 2017 prin care a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire declarată de SA „Avânt” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2011 și a încheierii Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 24 decembrie 2010, cu transmiterea cauzei pentru reexaminare la Curtea de Apel Chișinău.

În motivarea acesteia a invocat că Curtea de Apel Chișinău a respins cererea de amânare a SA „Avânt”, prin care a solicitat termen pentru angajarea unui avocat și completarea temeiurilor/argumentelor revizuirii, din considerentele că nu a fost prezentat un minim de diligență pentru a întreprinde toate acțiunile necesare pe marginea cauzei.

Obiectează că SA „Avânt” a manifestat diligență, reprezentantul acesteia interesându-se despre data examinării cauzei, și că nicio înștiințare nu a primit.

Consideră că Curtea de Apel Chișinău neîntemeiat a declarat inadmisibilă cererea de revizuire considerând că pe același temei a fost declarată anterior în anul 2016, o altă cerere de revizuire care a fost respinsă și menținută de către Curtea Supremă de Justiție, or, prezenta cerere de revizuire a fost declarată având în vedere faptele constatate în raportul de expertiză din 10 martie 2017 și că astfel nu a fost posibilă înaintarea în 2016 a unei cereri de revizuire pe aceleași fapte.

La 10 noiembrie 2017, SA „Drum-96” a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs declarată de SA „Avânt” ca nefondată.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul declarat de SA „Avânt” din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Astfel, din materialele cauzei se constată că la 12 iunie 2017, SA „Avînt” a depus o cerere de revizuire împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2011 și a încheierii Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 24 decembrie 2010, care, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 8 august 2017 a fost respinsă ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 451 CPC cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Din dispozițiile legale enunțate urmează că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu reformare prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecătii în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 CPC.

Astfel, în conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

În interpretarea corectă a prevederilor art. 449 lit. b) CPC este de înțeles că circumstanțele sau faptele menționate, trebuiau să existe obiectiv până la pronunțarea actului judecătoresc, revizuirea căruia se solicită, iar revizuentul nu putea ști despre aceste circumstanțe anterior pronunțării hotărârii.

Cu referire la prevederile enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că Curtea de Apel Chișinău corect a ajuns la concluzia de a respinge cererea de revizuire depusă de către SA „Avînt” ca fiind inadmisibilă, fiind corect stabilit că cererea de revizuire nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 449 lit. b) CPC, invocat de revizuent, în baza căruia se poate solicita revizuirea.

Or, pe lângă faptul că raportul de expertiză judiciară nr. 1026 (2016) din 10 martie 2017, efectuat de către Centrul Național de Expertize Judiciare adus de către SA „Avînt” în susținerea cererii de revizuire, a fost întocmit după devenirea irevocabilă a încheierii Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 24 decembrie 2010 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2011, a căror revizuire se solicită, revizuentul nu a fost lipsită de posibilitatea, pe parcursul soluționării cauzei în fond, de a dispune de drepturile sale procedurale și de posibilitatea de a prezenta asemenea probe.

Mai mult că acest raport de expertiză nu constituie o probă determinantă și relevantă, care ar duce la redeschiderea procesului, fiind indubitabil că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare a hotărârii contestate, iar

retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate.

Așa fiind, temeiurile invocate în cererea de revizuire de către revizuentul SA „Avînt”, nu pot fi reținute ca unele prevăzute la art. 449 CPC, în baza cărora se poate solicita revizuirea, iar admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 3 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nicio parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deglizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Instanța de recurs va respinge argumentul recurentului SA „Avînt” precum că Curtea de Apel Chișinău a declarat inadmisibilă cererea de revizuire, considerând că pe același temei a fost declarată anterior, în anul 2016, o altă cerere de revizuire.

Or, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 8 august 2017, au fost respinse ca repetate alte temeiuri menționate în cererea de revizuire, decât raportul de expertiză judiciară nr. 1026 din 10 martie 2017, care după cum a fost expus mai sus nu constituie temei de revizuire prin prisma art. 449 lit. b) CPC.

Cu atât mai mult că din dispozitivul încheierii Curții de Apel Chișinău din 8 august 2017, rezultă că cererea de revizuire declarată de SA „Avînt” a fost respinsă ca fiind inadmisibilă.

Cu referire la recursul depus de SA „Avînt” împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 8 august 2017, prin care a fost respinsă, din lipsă de temei, cererea cu privire la amânarea examinării cererii de revizuire declarată de SA „Avînt”, instanța de recurs reține că Curtea de Apel Chișinău întemeiat a respins și această cerere depusă de SA „Avînt”.

Și asta deoarece, la soluționarea acestei cereri, corect a fost constatat că din data de 12 iunie 2017, când a fost depusă cererea de revizuire și până la 8 august 2017, data examinării cererii de revizuire, revizuentul SA „Avînt” a avut la dispoziție suficient timp pentru a depune cereri și probe suplimentare.

Pe cale de consecință, se va reține că părțile în proces trebuie să fie diligente, să se informeze de soarta dosarului, despre care au la cunoștință și să întreprindă

măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță, drept urmare SA „Avînt” trebuia să întreprindă măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță în termeni rezonabili.

Față de aceste aspecte, sunt lipsite de suport argumentele recurenței SA „Avînt”, precum că societatea nu a fost înștiințată în mod legal despre data examinării cererii de revizuire și, respectiv nu a avut posibilitatea de a angaja un avocat.

Or, în conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1¹) CPC, dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces și numai dacă instanța care examinează cererea de revizuire consideră necesară prezența participanților la proces, aceasta dispune înștiințarea lor.

Distinct de cele relatate, având în vedere că argumentele invocate în recurs sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierile contestate.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se respinge recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Avînt”.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 8 august 2017, prin care a fost respinsă cererea SA „Avînt” cu privire la amânarea examinării cererii de revizuire și încheierea Curții de Apel Chișinău din 8 august 2017, prin care a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire declarată de SA „Avînt”, în cauza civilă la cererea depusă de Societatea pe Acțiuni „Avînt”, persoane interesate Angela Panasiuc, Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău și Stepan Todirașcu cu privire la constatarea faptului care are valoare juridică.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ala Cobăneanu